

Rozhovor

MARTINA CHMELOVÁ: Věřím, že když se šíří dobro, tak se k lidem vrací zpátky

Foto: archiv Martiny Chmelové

Pro lidi nemocné leukémií je nadějí transplantace kostní dřeně. Pro každého čtvrtého se ale nenajde vhodný dárcce. „Proto je nezbytné, aby bylo možných dárců v registru co nejvíce,“ říká Martina Chmelová, která pořádá Nábor hrdinů.

ZUZANA ZELENKOVÁ

K dobrovolnictví přivedla Martinu Chmelovou před časem nemoc kamarádky, kterou čekala transplantace kostní dřeně. „Přála bych si, aby lidé nemuseli mít strach z toho, že se nenajde vhodný dárcce,“ říká s vírou, že v registru v Česku budou jména dobrých lidí přibývat.

Jak dopadl příběh vaší kamarádky, který vás motivoval k Náboru hrdinů do registru dárců kostní dřeně?

Když byla moje kamarádka Janča čtvrt roku po porodu, diagnostikovali jí Hodgkinův lymfom, což je typ rakoviny lymfatického systému. Rozhodně to je diagnóza, kterou nechcete slyšet nikdy, natož pár měsíců po svatbě a když máte doma malé miminko. Jen těžko si to asi dovedeme představit. Štěstí v neštěstí bylo, že je tento druh rakoviny opravdu dobře léčitelný a Jáňa to všechno zvládala naprosto obdivuhodně. Jenže pár měsíců po ukončení léčby přišla další rána, když jí diagnostikovali akutní leukémii, kterou způsobila předchozí léčba sil-

nými chemoterapiemi. Hned na začátku jí lékaři sdělili, že je nezbytná transplantace kostní dřeně. Tehdy vznikla první myšlenka náboru uspořádat, abychom pro ni případně našli dárcce. Nemohli jsme jen čekat, co bude, protože jsme o ni měli strach. Nevěděli jsme tehdy, zda bude potřeba se obrátit na registr dárců kostní dřeně, nebo bude vhodnou dárcyní některá z jejích sester, což našťastí byla.

Proč je důležité, aby bylo v registru co nejvíce dárců?

Každý čtvrtý nemocný svého zachránce nenajde, přes-

tože je jeho jedinou nadějí na život. Při hledání vhodného dárcce se posuzují takzvané HLA znaky, kterých je ohromné množství unikátních kombinací. Třeba rodiče téměř jistě nebudou vhodnými dárci pro své dítě, větší naděje je už mezi sourozenci, kteří se zpravidla testují na shodu jako první. Pokud to nevyjde, lékaři se obracejí na registr. Je důležité, aby se mezi dárci našel někdo, kdo vám genetiky sedne. A to víc, než vaše vlastní maminka nebo tatínek. V Německu je zapsaný přibližně každý dvacátý ze sta. U nás je to jen jeden ze sta. A to se snažíme zlepšit. Přála bych si, aby lidé nemuseli mít strach z toho, že dárcce nenajdou. Aby jich bylo v registru dost na to, že tyto případy budou naprosto výjimečné.

Jaký byl úplně první nábor?

Nábor v kosmonoském Café Hruška byl úžasný, všichni jsme byli v euforii. Zapsali jsme 138 nových dárců, což je pro nás obrovský úspěch. Statisticky jsme tím pomohli zachránit jeden lidský život. Bylo nádherné vidět tolik lidí odhodlaných zcela nezištně někomu pomoci tím, že by v případě shody darovali kousek sebe. Všechny je už od té chvíle považuji za hrdiny. Přijeli nás tam podpořit i kluci z kapely Harlej, protože je Janča jejich velká fanyнка. Celý nábor provázela příjemná atmosféra, byla jsem tam se svými nejbližšími, kteří se zapisováním pomáhali, včetně Jáni, což byla ta největší odměna. Nábor tím byl zkrátka výjimečný. Ona je náš milovaný důkaz, že to celé má obrovský smysl.